

Capitulum xlvj.

alterum defendit. protegit. dirigit. auxiliat. et se in mortem obicit pro altero. Et hec omnia faciunt quia habet unum atque eundem patrem hominem a quo carnali generatione prodierunt. Multo magis homines quibus est unus pater spiritualis deus a quo omnes animae receperunt debent se diligere. tueri. auxiliari. et in mortem tradere propter animas suorum fratrum. Hoc enim vehementer deus pater nostrum videre desiderat. hoc approbat. hoc se plurimum delectat.

Dominicus. Nichil tale inter homines nunc repimus. Et licet unum habeant patrem deum summe maiestatis et bonitatis dominum. unus tamen alterum persequitur. odit. execratur. et rapinis. fraudibus. iniuriis. adulteriis. pueris. ludibriis. et mille nequitiis perturbat. conturbat. contaminat. et exterminat. Quia igitur omnis pax. concordia. veritas. iusticia. amor. misericordia et fraterna dulcedo inter homines perijt. ideo manifestissime patet hominem esse corruptum. lapsum. putridum. perversum. perditum.

Cecidit enim a statu spiritualis fraternitatis. a statu maxime dignitatis et glorie ad statum summe ignominie. summi vituperij et opprobrij. a statu vite ad statum mortis sempiternae. **Raymūdus.** Optime tu quidem Reuera enim in morte anime cecidit homo: etiam etsi corpe vivat. Quia autem anima hominis mortua sit facile id probauero. Aliqua enim res cognoscitur vivere dum suas exercet operationes. si autem non operatur mortua est. Et quia homo non operatur in quantum homo (non enim amat aut honorat dominum deum suum: nec diligit fratrem suum) ideo secundum animam mortuus est homo. Preterea. vita anime est gaudium quod puenit de puro amore et societate dei: de vera quoque ad inuicem fraterna charitate. Ubi autem tale gaudium non est: ibi nulla anima viva est. mortua igitur est. Preterea. anima non sentit. quia non ingemiscit malum suum: suam corruptiorem: alienationem: perditionem. ideo vere mortua est et letheo poculo sopita. **Dominicus.** Ex isto luceclarius apparet animam sic mortuam et suis malis penitus absorptam: ad eterna nesciam festinare tormenta: nec unquam sese sentire posse nisi dum in medijs omnium penarum supplicij se inuenerit immersam. Sed dicito mihi obsecro: nunquid in tam miserabili et perditissimo statu optimus deus hominem a principio condidit.

Quia anima hominis mortua est

Q) dominus deus hominem non condidit

I iij.

Dialogus Quintus

in isto statu in quo nūc lapsus iacet

¶ Capitulum. xlvij.

Rymundus. Nulla rōne dicere oportet deū in hoc statu
ūmo in hoc lapsu hoīem cōdidisse. Qd̄ potest ostēdi mul
tis modis. Primo cū deus oīa opetur ppter honorē sue po
testatis: sapiētie et bonitatis: nūq̄s debuit hoīem oīm creatura
rū nobilissimū facere corruptū. turpē. bestialem. impiū. inordi
natū. iniustū qui omēs creaturas bonas fecit et valde bonas.
Hoc em̄ derogaret maxio honori suo. Scdo: status (in quo
nūc hō iacet) est oīno cōtrarius et inimicus deo. Est em̄ hō in
hoc statu dei aduersarius: suū vsurpās honorē et gloriā et sibi
ip̄i tribuēs. Talē igit̄ deus hoīem nō cōdidit qui sibi sp̄ aduer
saret et dura ceruice resisteret. Tercio: diximus supra q̄ sicut
deus oīa fecit ppter suū honorē: ita etiā ppter hoīs vtilitatem
Nō ergo fecit hoīem in malū et incōmodū suūp̄ius qd̄ vtiq̄ se
queret si eū talē creasset qualis mō est. Nō em̄ vt mō est: est pe
nitus sibi ip̄i p̄trarius in suū vergēs incōmodū et maximū de
trimentū: eo q̄ amat in se ppriā volūtatem. ppriū honorē: que
radices sunt maloz oīm: q̄ mergūt eū in interitū sempiternū
Per has em̄ radices opatur p̄tinue p̄tra semetipm̄ in suū dā
num. in suā ignominia. in suā cōfusione et p̄tutionē p̄petuam
Quarto. deus nō debuit facere hoīem p̄tra ordinē totius vni
uersi. oēs em̄ creature faciūt qd̄ debēt et suo obediūt creatori.
Sed solus ab imposta lege vagat̄ hō. solus ip̄e obedire p̄te
nit sup̄bus. turgidus. erectus p̄tra dñm creatorē suū. Prete
rea creature requirūt hominē q̄ sit amicus dei. q̄ hoī seruiūt
ppter deū. requirūt etiā hoīem rōnalem. sapientē. ordinatum
p̄positū. Sed hō in hoc statu est dei inimicus. bestialis. insipi
ens. inordinatus. incōpositus Dominicus Vere bestialis
et inordinatus: in quo aīa miserabiliter seruit: et corpus nequi
ter dominat̄. cū tamē aīa sit immortalis. incorruptibilis. spūa
lis: corpus vero sit mortale. aīale. terrestre. corruptibile Quid
tam bestiale qd̄ tam puerum q̄ ip̄m corpus cū suis irrationa
bilibz et turpissimis motibz aīe (q̄ regina et dñā est nobilissima)
dñari. eaz vero corpi subesse. a corpe captiuā trahi. et suis igno
bilissimis passionibz ac voluptatibz assentire. ūmo nō posse re
sistere. Reuera ingēs in homine ignominia qui patit̄ in se rem

56

Capitulum xlvij. xlvij.

bestialem et corruptibile dominari rei nobilissime atque perpetue

Raymūdus. Hinc sane intelligis omnes creaturas que inter se ordinatissime sunt hominis turpissimam arguere deordinationem: ostendereque eum esse totius turpitudinis et spurcicie vniuersi. Quia igitur nihil opatur deus contra ordinem vniuersi: sequitur quod non talem fecerit hominem uti nunc est. Qui enim fecit creaturas bonas propter hominem: magis debuit facere hominem bonum. **Dominicus.** Optima assertio tua. quia igitur optimus conditor deus non fecit hominem qualem nunc cum lacrimis vidimus: rogo te mi Raymūde dulcissime ostendito mihi in quo illum statum primum deus creauerit. Sicut enim acetum arguit vinum fuisse: ita hic lapsus hominis arguit hominem aliquando fuisse.

Qualis erat status hominis primus.

et quas habebat conditiones

¶ Capitulum. xlvij.

Raymūdus. Iste lapsus hominis (ut vere dicis) satis ostendit ipsum hominem alium vite statum aliquando habuisse: et conditiones contrarias conditionibus quas nunc videmus. Conditiones vero (quas nunc in homine cum gemitu intuemur) sunt quod non cognoscit. non diligat. non metuit. non laudat. non honorat deum factorem suum. sed amat propriam voluntatem. propriam laudem. vane timet. vane sperat. vane desiderat. post vanitatem ambulat. et vanus effectus est. Preterea. contra rationem irascitur. odit. indignatur. ambit. concupiscit. et plus quam oportet comedit et bibit. Et hec quidem sunt mala anime. Mala corporis sunt infirmitas. fragilitas. carnis lubricitas. fames. sitis. calor. et calor. grauis et molesta senectus. incerta et amara mors. Ex his conditionibus malis arguimus hominem contrarias aliquando conditiones habuisse. deum scilicet suum cognouisse. amasse. metuuisse. honorasse. laudasse. Non tunc propriam voluntatem aut laudem aut gloriam quesiuisset. nihil turpiter appetisset. Corpus vero hominis erat anime vere subiectum. sanum integrum. robustum. vegetum. succo plenum. equum. impassibile. incorruptibile. agile. immortale. **Dominicus.** Iste conditiones quas tunc habuisse hominem ostendis arguunt in alio quodam loco habitasse quod omnino sit isti loco prius. **Raymūdus.** Arguunt plane. et ideo anime ruinam habuit locum. **¶** *Quod homo ante lapsum alium habuit locum.*

J. iij